C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-450/2025 Judecătoria Bălți, sediul Fălești
1-25006393-03-1r-23052025 Judecător: Lilia Trocin

D E C I Z I E
În numele Legii

02 octombrie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache și Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ședință de judecată, în ordine de recurs, recursul procurorului în Procuratura Bălți, oficiul Fălești, Sergiu Morari declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 30 aprilie 2025 în cauza penală privind condamnarea lui:

Railean Radu *****, a.n. *****, c/p *****, originar din *****, studii medii de specialitate, în relații de concubinaj, la întreținere un copil minor, neangajat în câmpul muncii, nesupus serviciului militar, domiciliat în sat. *****, raionul Fălești, cetățean al R. Moldova, anterior judecat:

- prin sentința Judecătoarei Fălești din 15.05.2015, în baza art. 264[1] alin (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 530 unități convenționale;
- prin sentința Judecătoarei Fălești din 04.11.2015, în baza art. 264[1] alin (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 550 unități convenționale;
- prin sentința Judecătoarei Fălești din 18.03.2016, în baza art. 264[1] alin (4) Cod penal, și prin prisma art. 85 alin. (1) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 luni, cu

executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, și amendă în mărime de 550 unități convenționale;

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal,

Cauza a fost examinată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: 21.01.2025-30.04.2025;

În instanța de recurs: 23.05.2025-02.10.2025.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 30 aprilie 2025, Railean Radu a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal și în baza acestei Legii fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate lui Railean Radu, stabilindu-i un termen de probațiune de 1 (un) an.

S-a obligat Railean Radu în perioada de probațiune să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului de probațiune și să participe la programe probaționale.

Pedeapsa stabilită nu se va executa dacă în perioada de probațiune Railean Radu nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În privința lui Railean Radu a fost aplicată măsura preventivă obligarea de nepărăsire a țării, care va înceta de drept la devenirea sentinței definitive.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond *în fapt* a constatat că, Railean Radu nefiind deținător de permis de conducere, la data de 02.01.2025, în jurul orelor 01:20, a condus automobilul de model „Opel Corsa”, cu numărul de înmatriculare *****, pe traseul R – 16 Bălți-Fălești Sculeni și intrarea în satul Călugăr, raionul Fălești, a fost stopat de către colaboratorii Inspectoratului Național de Securitate Publică, care, suspectându-l de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, i-au solicitat să fie supus testării alcoolscopice cu

dispozitivul „Drager”, și i-au explicat consecințele răspunderii penale pentru refuzul testării aerului expirat, examenului medical și prelevării probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, însă acesta a ignorat solicitările, refuzând testarea aerului expirat, încălcând astfel prevederile pct. 11 lit. j) din Regulamentul circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează că „conducătorul de vehicul, este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”, ulterior, deoarece Railean Radu s-a refuzat de a fi suspus procedurii de testare, a fost condus la Spitalul raional Fălești pentru a fi supus examinării medicale și recoltării probelor biologice în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii acesteia, unde de asemenea a refuzat atât examinarea medicală cât și recoltarea probelor biologice.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Railean Radu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal – *refuzul, conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, săvârșit de către o persoană care nu deține permis de conducere de categoria corespunzătoare mijlocului de transport pe care îl conducea în momentul comiterii faptei.*

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond a declarat recurs procurorul în Procuratura Bălți, oficiul Fălești Sergiu Morari, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 30 aprilie 2025 în latura aplicării pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond în scopul reindividualizării pedepsei prin recunoașterea lui Railean Radu vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de judecată a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei şi a calificat corect acțiunile inculpatului Railean Radu în baza art. 264[1] alin. (5) Cod penal, însă stabilirea pedepsei aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal este prea blândă, deoarece nu s-a ținut cont de trecut infracțional relevant şi a repetabilității faptei.

Astfel, se relevă că deși instanța a reținut că inculpatul are un comportament satisfăcător la locul de trai şi că nu figurează la evidențele medicului narcolog ori psihiatru, antecedentele penale fiind stinse, ultima infracțiune a fost comisă în anul 2016, aceste elemente nu pot contrabalansa gravitatea faptei comise, natura ei şi istoricul judiciar al inculpatului.

Prin urmare, se învederează că inculpatul nu se află la primul contact cu legea penală, iar fapta de față denotă o lipsă clară de corectare şi o periculozitate socială evidentă. Or, în pofida sancțiunilor aplicate anterior, inculpatul a ales în mod conștient să sfideze prevederile legale, conducând un vehicul în stare de ebrietate alcoolică fără a deține permis de conducere, iar la solicitarea polițistului de a fi testat alcoolscopic existând suspiciuni că se află sub influența alcoolului, a refuzat testarea, examinarea medicală şi recoltarea de probe biologice, deși cunoștea că aceste fapte constituie infracțiuni pedepsite penal, manifestând astfel un comportament iresponsabil ce a pus în pericol atât propria viață, cât şi siguranța publică.

În această ordine de idei, se statuează că aplicarea unei pedepse cu suspendare transmite un semnal de toleranță în fața unor comportamente extrem de periculoase, în contradicție cu scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal - acela de a preveni săvârșirea unor noi infracțiuni şi de a proteja valorile fundamentale ale societății, iar pentru prevenirea comiterea de noi infracțiuni de către inculpat, era necesar ca instanță să aplice o pedeapsă mai aspră, care ar duce la atingerea scopului pedepsei penale şi ar contribui la reeducarea inculpatului, ca pe viitor să nu mai comită infracțiuni similare *(prevenția specială).*

La fel s-a invocat că practica ultimilor ani denotă că genul de infracțiuni, care fac obiectul de examinare în prezenta cauză penală, se află în creştere şi „loialitatea” cu care statul prin intermediul organelor sale pedepsește aceste fapte infracționale, generează comiterea a asemenea infracțiuni şi pe viitor de către cetățeni *(prevenție generală).*

În acest context, s-a menționat că în lumina obligației pozitive a statului de a respecta articolul 2 din CEDO, referitor la protejarea potențialelor victime, autoritățile au obligația de a adopta măsuri adecvate pentru a garanta dreptul la viață al persoanelor aflate sub jurisdicția lor.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

La data de 22.09.2025 în instanța de recurs a parvenit referința depusă de inculpatul Railean Radu, prin care a solicită respingerea recursului acuzatorului de stat declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 30 aprilie 2025.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal consideră necesar de a admite recursul acuzatorului de stat, cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 30 aprilie 2025, în latura pedepsei și anume, în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, urmând a fi pronunțată în această parte o nouă hotărâre, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, şi ia una din următoarele soluții: *rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului*.

În acest sens, Colegiul notează că rațiunea şi finalitatea exercitării căii de atac rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța de grad inferior la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează are un rol preventiv şi unul reparator.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv şi să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului şi care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate.

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364^1 Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate prin cererea depusă până la

începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364[1] alin. (4) Cod de procedură penală prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Railean Radu a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Railean Radu în baza dispozițiilor art. 264[1] alin. (5) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată în ceea ce privește stabilirea vinovăției inculpatului, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art. 384, art. 389, art. 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textului recursului înaintat rezultă că, procurorul în Procuratura Bălți, oficiul Fălești, Sergiu Morari, este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu

este de acord cu sentința în partea individualizării pedepsei penale, considerând că acestuia urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare.

Nici partea apărării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

În acest sens, Colegiul penal reține că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Sentința în cauză a fost atacată în partea stabilirii pedepsei, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei și se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Railean Radu conform art. 264^1 alin. (5) Cod penal – *refuzul, conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, săvârşit de către o persoană care nu deține permis de conducere de categoria corespunzătoare mijlocului de transport pe care îl conducea în momentul comiterii faptei.*

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat Colegiul penal, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale aplicate în privința inculpatului, constată prezența erorii de drept prevăzute la art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care s-au aplicat pedepse în alte limite decît cele prevăzute de lege sau greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal.

În fortificarea soluției date, Colegiul penal constată că instanța de fond la individualizarea pedepsei penale ce urma a-i fi stabilită lui Railean Radu nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La fel, Colegiul relevă că prevederile art. 384 alin. (3) și (4) Cod de procedură penală, coroborate cu cele ale art. 385 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, indică la faptul că la adoptarea hotărârii instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire individualizarea pedepsei, prin prisma confirmării/infirmării existenței circumstanțelor care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, or, numai în aceste condiții actul judecătoresc va putea fi considerat legal, întemeiat şi motivat.

Astfel, la caz, temei pentru casarea parțială a sentinței, Colegiul constată aplicarea greșită de către instanța de fond a prevederilor art.90 Cod penal. În acest sens Colegiul penal va reține, că deși prima instanță a stabilit corect circumstanțele de fapt ale cauzei și de drept privind calificarea acțiunilor inculpatului Railean Radu just a pronunțat în privința acestuia sentința de condamnare și i-a stabilit corect cuantumul și categoria pedepsei, ținând cont de prevederile art.61, art.75 și art.80[1] Cod penal, totuși Colegiul atestă examinarea superficială a circumstanțelor cazului care au determinat instanța să aplice nejustificat față de inculpații a institutului liberării de pedeapsă penală, și anume, a prevederilor art.90 Cod penal.

În raport cu circumstanțele cauzei dedusă judecății, în special celor ce țin de categoria infracțiunii comise de inculpat și celor ce țin de personalitatea acestuia, Colegiul penal consideră, că soluția instanței de fond în latura stabilirii modului de executare a pedepsei este neîntemeiată.

Colegiul penal menționează, că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată, iar după caz, instanța este în drept de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și prevederile art.90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Colegiul penal consideră că instanța de fond la adoptarea soluției nu a ținut cont de toate criteriile de individualizare a modului de executare a pedepsei cu închisoarea.

Conform art. 89 alin.(1), (2) Cod penal, prin liberare de pedeapsa penală se înțelege eliberarea persoanei care a săvârșit o infracțiune de la executarea reală, parțială sau totală, a pedepsei penale pronunțate prin hotărâre a instanței de judecată. **(2)** Liberarea de pedeapsa penală se efectuează prin: condamnarea cu suspendare condiționată a executării pedepsei.

Potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului,

indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

Colegiul penal notează, că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

În același rând, Colegiul notează că, în textul art.90 alin. (1) Cod penal, lexemul „*poate*”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme, atunci când este evidentă inconsistența aplicării acestor prevederi. Îndeplinirea condițiilor de lege, poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, pentru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară. În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei instanța, după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanțele de judecată prin hotărâre de condamnare de a suspenda pe o perioadă anumită executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Colegiul consideră, că instanța de fond insuficient a abordat condițiile ce vizează natura infracțiunii, persoana infractorului și faptul că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, la caz fiind confirmată temeinicia alegațiilor indicate de procurorul-recurent în cererea de recurs.

În continuare, instanța de recurs statuează că prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea pedepsei, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Aşadar, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei şi autorului, având ca finalitate stabilirea atât a unei pedepse în limitele prevăzute de sancţiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul, cât şi a modului de executare a acesteia, instanţa de judecată fiind singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acţiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracţiunea, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării operaţiunii respective, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Având ca reper cele menţionate, Colegiul penal constată că instanţa de fond a concluzionat că în privinţa lui Railean Radu pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal, prin aplicarea efectelor prevăzute la art. 80^1 Cod penal, urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, fiind dispusă suspendarea executării condiţionate a pedepsei, stabilindu-i un termen de probă de1 an.

Pentru a ajunge la această concluzie prima instanţă a reţinut că, inculpatul se caracterizează satisfăcător, nu se află la evidenţa medicului narcolog şi psihiatru, nu este pentru prima dată pe banca acuzaţilor, însă, la moment, nu are antecedente penale, or, ultima infracţiune a fost comisă în anul 2016, pentru care şi-a ispăşit pedeapsa, are la întreţinerea sa un copil minor, de atitudinea autocritică a inculpatului faţă de cele comise de care îi pare rău şi s-a căit sincer, iar aceste circumstanţe a determinat instanţa să constate ca fiind inoportună executarea pedepsei cu închisoare.

În context, Colegiul penal analizând în această parte soluţia instanţei şi raţionamentele expuse atestă că instanţă de fond în mod eronat a reţinut în sarcina celui din urmă posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, dispunând astfel *condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei*, fără a ţine cont de faptul că Railean Radu anterior a fost condamnat de 3 ori, şi anume:

1) prin sentinţa Judecătoarei Fălești din 15.05.2015, în baza art. 264^1 alin (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 530 unităţi convenţionale;

2) prin sentinţa Judecătoarei Fălești din 04.11.2015, în baza art. 264^1 alin (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 550 unităţi convenţionale;

3) prin sentinţa Judecătoarei Fălești din 18.03.2016, în baza art. 264^1 alin (4) Cod penal, şi prin prisma art. 85 alin. (1) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, şi amendă în mărime de 550 unităţi convenţionale.

Însă, inculpatul Railean Radu nu și-a făcut concluziile necesare și nu a pășit pe calea corectării, ci a continuat să comită infracțiunii similare, fapt ce indică că pedepsele aplicate anterior nu și-au atins scopul.

Astfel, prezența antecedentelor penale, deși stinse, caracterizează negativ personalitatea inculpatului Railean Radu și denotă că o pedeapsă non privativă de libertate, precum cea stabilită de instanța de fond, nu își va atinge utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea inculpatului și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni, inclusiv similare.

Deci, cât privește persoana inculpatului, Colegiul penal reține, că instanța a dat apreciere superficială criteriilor complementare care îl caracterizează pe Railean Radu, trecând formal în revistă faptul că, acesta anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare.

Subsidiar, Colegiul penal consideră necesar de a învedera că deși infracțiunea comisă de către Railean Radu face parte din categoria celor mai puțin grave, aceasta are un pericol social ridicat, făcând parte din domeniul securității circulației rutiere şi exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității şi ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică şi, având în vedere că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, conducerea acestora de către persoane în stare de ebrietate reprezintă un grad şi mai avansat de pericol.

Or, Colegiul penal relevă că inculpatul s-a deplasat la volanul autoturismului pe drumurile publice în condițiile în care se afla în stare de ebrietate, creând un pericol iminent privind siguranța circulației pe drumurile publice, fiind notoriu faptul că datorită încălcării normelor legale de circulație pe parcursul anilor au avut loc grave accidente de circulație, care s-au soldat cu victime omenești și importante pagube materiale. Prin săvârșirea acestei infracțiuni s-a creat o stare de pericol pentru siguranța circulației rutiere.

De altfel, infracțiunea de conducere a unui vehicul sub influenta alcoolului este o infracțiune de pericol, astfel că pentru a se evita producerea de accidente de circulație, legiuitorul a incriminat această faptă, pericolul social fiind unul abstract, inseparabil legat de materialitatea faptei, indiferent de împrejurările în care s-ar comite aceasta şi de urmările produse ori care s-ar fi putut produce cu privire la persoane sau bunuri. Or, fapta săvârșită de inculpat prezintă pericol social, întrucât alcoolul și drogurile diminuează puterea de discernământ, capacitatea de concentrare şi atenția conducătorilor auto, le alterează reflexele, timpul de reacție, acuitatea văzului, iar numărul erorilor în conducerea autovehiculelor şi al încălcărilor de lege crește în raport direct proporțional cu cantitatea de alcool ingerată.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că pedeapsa stabilită de către instanța de fond nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea

scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea inculpatului constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii. Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența conținută a unor pedepse non-privative de libertate, altfel spus, ar fi oarecum şi *in extremis* chiar o agravantă.

În consecință, Colegiul penal, în speța dată, găsește întemeiate argumentele recurentului și constată că concluzia instanței inferioare, precum că scopul legii penale poate fi atins și fără executarea reală a pedepsei cu închisoare este eronată, din care considerente urmează a fi exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpatul Railean Radu, nefiind constatat faptul că prin această soluție se înrăutățește situația condamnatului.

În acest sens, instanța de recurs menționează că în speță, sunt respectate prevederile art. 449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației inculpatului, întrucât excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal la etapa judecării recursului, se referă la modul de executare a pedepsei și nu însăși la pedeapsa aplicată de prima instanță. Or, excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art. 449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală.

Colegiul penal reține, că ***prin agravare a situației inculpatului*** se înțeleg situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt aliniat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea cuantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicarea unor măsuri de siguranța la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuată; situații de învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început ori orice altă modificare a învinuirii (imputarea altor acțiuni în locul celor imputate anterior, imputarea infracțiunii care diferă de cea imputată după obiectul atentat, caracterul faptei și acțiunii), care afectează dreptul inculpatului la apărare.

Potrivit jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, *în situația în care în cadrul cauzei penale, la individualizarea pedepsei, s-au aplicat greșit prevederile art.90 Cod penal, judecarea cauzei în ordine de recurs, la recursul inculpatului, situația acestuia în ce privește excluderea suspendării condiționate a executării pedepsei numite, deși necorespunzătoare prevederilor legale, nu va putea fi înrăutățită. Însă, prevederea legală de neînrăutățire a situației inculpatului, nu*

poate fi menținută atunci când soluția instanței de fond este atacată cu recurs de către o altă parte a procesului penal – de către procuror în partea aplicării greșite a art.90 Cod penal. În această situație instanța de recurs, găsind întemeiate motivele recursului, va constata neîntemeiată măsura suspendării condiționate a pedepsei, fiind în drept să o excludă și nefiind considerat că prin această soluție s-a înrăutățit situația condamnatului.

În consecință, Colegiul penal statuează asupra faptului că în cauza supusă judecății, instanța de fond a admis eroarea de drept prevăzută de art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală și a individualizat eronat modul de executare a pedepsei stabilite inculpatului Railean Radu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal.

Colegiul penal reține, că în temeiul art.447 alin.(1) Cod de procedură penală, recursul se judecă fără prezența părților la proces, iar deciziile pronunțate în recurs sunt executorii din momentul pronunțării, respectiv, termenul pedepsei cu închisoare stabilită inculpatului Railean Radu prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 30 aprilie 2025, urmează a fi calculat din momentul reținerii acestuia.

În consecință, având în vedere motivele expuse supra, Colegiul penal consideră necesar de a admite apelul declarat de către procurorului în Procuratura Bălți, oficiul Fălești, Sergiu Morari, iar sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 30 aprilie 2025 urmează a fi casată parțial, în latura penală, și anume, în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. (2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul procurorului în Procuratura Bălți, oficiul Fălești, Sergiu Morari declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 30 aprilie 2025, prin care Railean Radu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, se admite parțial, sentință în cauză se casează parțial, în latura penală, în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, și se pronunță în această parte o nouă hotărâre, după cum urmează:

Se exclude aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului Railean Radu.

În temeiul art. 72 alin. (3) Cod penal pedeapsa închisorii pe un termen de 2 (doi) ani stabilită lui Railean Radu prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 30 aprilie 2025, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei de către Railean Radu urmează a fi calculat din momentul reținerii acestuia.

În rest, dispozițiile sentinței privind condamnarea lui Railean Radu, se mențin fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: Judecător: Judecător: